

prima instanță: O.Cojocar
(Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău)
instanța de apel: N.Budăi, I.Muruianu, V.Efros
(Curtea de Apel Chișinău)
instanța de recurs: V.Doagă, Sv.Moldovan, Iu.Bejenaru

dosarul nr.2rh-206/16

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Sveatoslav Moldovan, Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire depusă de Manolache Valeriu împotriva
încheierii Curții Supreme de Justiție din 13 iulie 2016,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de
Manolache Valeriu împotriva Societății pe Acțiuni „Aroma” în procedura planului
cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea
plăților salariale și a prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 13 octombrie 2015 Manolache Valeriu s-a adresat în instanța de
judecată cu cerere de chemare în judecată către SA ”Aroma” în procedura planului
cu privire la anularea ordinului nr. 66 din 11 septembrie 2015, prin care Manolache
Valeriu a fost concediat din funcția de vânzător al produselor alimentare în
magazinul specializat al firmei SA ”Aroma” nr. 2, situat în mun. Chișinău, str.
Petru Movilă, 37, restabilirea la locul de muncă începând cu 11 septembrie 2015,
încasarea salariului pentru absența forțată începând cu 11 septembrie 2015 și
compensarea cheltuielilor de judecată.

La 30 octombrie 2015 reclamantul și-a concretizat pretențiile, solicitând
inclusiv compensarea prejudiciului moral în mărime de 30000 lei și a cheltuielilor
de asistență juridică în sumă de 2600 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, ordinul nr. 66 din 11 septembrie
2015, prin care SA „Aroma” dispune concedierea salariatului Manolache Valeriu,
este ilegal și urmează a fi anulat, având în vedere faptul că, salariatul a fost
concediat în lipsa acordului preliminar al organului sindical, al cărui membru este
Manolache Valeriu, încălcând astfel prevederile art. 87 din Codul muncii.

Pretinde că, în temeiul art. 89 alin. (2) Codul muncii, este în drept să pretindă
restabilirea în funcția deținută, angajatorul fiind obligat să repare și pagubele
provocate salariatului în temeiul art. 90 din Codul muncii.

Invocă inclusiv calificarea înaltă deținută și stagiul de muncă de 26 ani în
cadrul SA „Aroma”, perioadă în care nu a admis în activitatea sa careva încălcări,
fiind posesorul mai multor diplome, premii, mențiuni pentru munca depusă.

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 17 noiembrie 2015
acțiunea a fost admisă parțial.

S-a anulat ordinului nr. 66 din 11 septembrie 2015, prin care Manolache Valeriu a fost concediat începând cu 11 septembrie 2015.

S-a restabilit Manolache Valeriu în funcția de vânzător produse alimentare în cadrul SA „Aroma”.

S-a încasat din contul SA „Aroma” în beneficiul lui Manolache Valeriu suma de 5038,78 lei cu titlu de salariu mediu pentru absența forțată de la muncă.

S-a încasat din contul SA „Aroma” în beneficiul lui Manolache Valeriu suma de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 800 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile reclamantului cu privire la compensarea prejudiciului moral au fost respinse ca neîntemeiate.

S-a încasat din contul SA „Aroma” în beneficiul statului suma de 351,16 lei.

S-a dispus executarea imediată a hotărârii privind restabilirea la lucrul și încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 18 noiembrie 2015 SA „Aroma” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 17 noiembrie 2015, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 s-a admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Aroma”, fiind casată hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2015, și emisă o nouă hotărâre de respingere integrală a pricinii civile la cererea de chemare în judecată depusă de Manolache Valeriu împotriva Societății pe Acțiuni „Aroma” în procedura planului cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și a prejudiciului moral.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 s-a admis cererea SA „Aroma” privind emiterea unei decizii suplimentare.

S-a emis o decizie suplimentară a deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 prin care s-a admis pretențiile SA „Aroma” înaintate către Manolache Valeriu privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

S-a încasat din contul lui Manolache Valeriu în beneficiul SA „Aroma” suma de 8000 (opt mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 30 martie 2016 avocatul Iachimova Cristina în interesele recurentului Manolache Valeriu a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 18 februarie 2016 și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 iulie 2016 recursul declarat de către avocatul Iachimova Cristina în interesele recurentului Manolache Valeriu, s-a respins ca fiind inadmisibil.

La data de 24 august 2016 Manolache Valeriu a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 13 iulie 2016, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea încheierii recurate și menținerea hotărârii primei instanțe din 17 noiembrie 2015.

În motivarea cererii de revizuire Manolache Valeriu a indicat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate, lipsite de suport juridic și nu au fost elucidate toate circumstanțele cauzei.

Invocă revizuietul Manolache Valeriu că i-au fost încălcate drepturile garantate de legele națională, Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Examinând motivele invocate de revizuent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că cererea de revizuire urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, pornind de la următoarele.

În conformitate cu lit. a) alin. (1) art. 453 CPC al RM, după ce examinează cererea de revizuire, instanța poate emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente, prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată.

Drept temeiuri pentru revizuirea unei hotărâri irevocabile, de către legislator sunt definite cele conținute în art. 449 CPC și ele sunt indicate exhaustiv.

Pornind de la aceste cerințe, Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 CPC.

În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către prima instanță a normelor de drept material și procesual, în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat.

Or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Din textul cererii de revizuire, înaintate la 24 august 2016, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că revizuietul solicită revizuirea încheierii Curții Supreme de Justiție din 13 iulie 2016, deciziei Curții de Apel Chișinău din 18.02.2016, însă nu invocă nici un temei din cele prevăzute exhaustiv la art. 449 CPC.

Potrivit art. 449 CPC, revizuirea se declară în cazul în care:

- a) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în legătură cu pricina care se judecă;
- b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuietului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii;
- c) instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces;
- e) s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere;
- e¹) a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată sau Curtea Supremă de Justiție a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin

aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului;

g) Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova;

h) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, fie Guvernul Republicii Moldova a recunoscut, printr-o declarație, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională.

La caz, revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența acestor temeiuri de revizuire.

Or, circumstanțele pe care le-a invocat revizuentul, respectiv că i-au fost încălcate drepturile garantate de legea națională, Constituția Republicii Moldova și Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nu constituie temei de declarare a revizuirii, prevăzute la art.449 CPC, deoarece nu întrunesc condițiile impuse de legiuitor pentru admiterea lui.

Astfel, Colegiul constată că revizuentul nu a prezentat alte înscrisuri care să corespundă caracteristicilor cerute de norma de drept indicată.

În consecință, sub aspectul analizat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că circumstanțele invocate de revizuent drept temei de revizuire, nu se încadrează în cele exhaustiv prevăzute la art. 449 CPC.

Prin cererea –obiectul prezentei ședințe, revizuentul nu a prezentat nici unul din temeiurile conținute în norma indicată.

Colegiul reiterează că, posibilitatea reinițiere a procesului de judecată urmează să fie examinată în lumina Preambulului Convenției, care declară preeminența dreptului o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante. Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (Brumărescu v. Romania, Roșca v. Moldova).

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului res judicata (ibid., § 62), adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (Roșca v. Moldova, citată mai sus, § 25, Popov nr. 2 vs. Moldova).

Din considerentele menționate Colegiul consideră că prezenta cerere de revizuire nu poate fi admisă.

Astfel, Colegiul conchide că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, or retractarea neîntemeiată a unei hotărâri judecătorești irevocabile produce efecte grave pentru părți, întrucât se încalcă principiul stabilității raporturilor juridice, fiindcă unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul stabilității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale.

De aceea, legea (art. 449 CPC) admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

În baza celor expuse și în conformitate cu art. 449, 451-453 din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Manolache Valeriu împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 13 iulie 2016, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Manolache Valeriu împotriva Societății pe Acțiuni „Aroma” în procedura planului cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și a prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru